

— energia elektryczna pobierana z zastosowaniem liczników jednotaryfowych	1,80 zł za 1 kWh,
— energia elektryczna pobierana nocą z zastosowaniem liczników dwutaryfowych	0,80 zł za 1 kWh,
— gaz ziemny wysokometanowy	2,70 zł za 1 m ³ ,
— gaz ziemny zaazotowany i mieszanka propan—butan—powietrze	1,90 zł za 1 m ³ ,
— gaz koksowniczy i miejski	1,40 zł za 1 m ³ ,
— centralne ogrzewanie	5,50 zł za 1 m ² powierzchni użytkowej mieszkania miesięcznie,
— ciepła woda	2,00 zł za 1 m ² powierzchni użytkowej mieszkania miesięcznie.

§ 2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen ustali w odpowiedniej proporcji do cen detalicznych artykułów wymienionych w § 1 ceny detaliczne asortymentowych odmian tych artykułów.

§ 3. Podwyższonych cen detalicznych opału nie stosuje się do nie zrealizowanych zakupów węgla należnego z tytułu:

- przydziałów na cele bytowe w 1981 r.,
- umów kontraktacyjnych na dostawy produktów wykonanych w 1981 r. i w styczniu 1982 r.

§ 4. 1. Podwyższone opłaty za energię elektryczną i paliwa gazowe (§ 1) stosuje się począwszy od pierwszego odczytu licznika dokonanego po dniu 31 stycznia 1982 r.

2. Minister Górnictwa i Energetyki określi tryb wprowadzenia w życie nowych cen na energię elektryczną i paliwa gazowe dla odbiorców rozliczanych w cyklu 12-miesięcznym.

§ 5. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług ustali nowe marże handlowe, stosowane w obrocie artykułami wymienionymi w § 1 i 2, uwzględniające podwyższone ceny detaliczne tych artykułów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

18

UCHWAŁA Nr 24 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1982 r.

w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się rekompensatę pieniężną z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii, określonych uchwałą nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 17), zwaną dalej „rekompensatą”.

§ 2. 1. Rekompensata przysługuje:

- 1) pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy, z wyłączeniem pracowników zatrudnionych za granicą,
- 2) osobom objętym ubezpieczeniem społecznym, wykonującym pracę nakładczą na rzecz gospodarki uspołecznionej,
- 3) osobom wykonującym pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, objętym ubezpieczeniem społecznym — z wyjątkiem osób prowadzących placówki agencyjne na warunkach zlecenia oraz zakłady na zryczałtowanym rozrachunku, a także pracowników w nich zatrudnionych,
- 4) osobom pobierającym, po ustaniu stosunku pracy w uspołecznionym zakładzie pracy, zasiłek macierzyński lub chorobowy,
- 5) osobom korzystającym z zasiłków wypłacanych z funduszu aktywizacji zawodowej,
- 6) osobom korzystającym z urlopu wychowawczego, na które nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny,

- 7) osobom pobierającym emerytury i renty (w tym renty chorobowe), a także osobom pobierającym świadczenie pieniężne przewidziane w art. 23 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140),
- 8) studentom pobierającym stypendia, na których nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny,
- 9) osobom pobierającym stypendia doktoranckie,
- 10) osobom pobierającym stypendia sportowe,
- 11) osobom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego,
- 12) osobom, które nie ukończyły 24 roku życia, zatrudnionym w rzemieślniczych zakładach pracy w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy,
- 13) osobom otrzymującym stałe zasiłki z funduszu pomocy społecznej,
- 14) osobom pobierającym świadczenia wypłacane z funduszu alimentacyjnego,
- 15) osobom oczekującym na przyznanie emerytury lub renty, pobierającym w uspołecznionym zakładzie pracy zaliczkę na poczet tych świadczeń.

2. Rekompensata, z zastrzeżeniem ust. 3, przysługuje także:

- 1) członkom rodzin, na których pobierany jest zasiłek (dodatek) rodzinny, oraz osobom, na które zasiłek ten nie przysługuje, ale które pozostają na utrzymaniu osób wymienionych w ust. 1,

2) członkiem rodzin, na których pobierany jest zasiłek (dodatek) rodzinny, oraz osobom, na które zasiłek ten nie przysługuje, ale które pozostają na utrzymaniu pracowników zatrudnionych:

- a) w placówkach agencyjnych prowadzonych na warunkach zlecenia oraz w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku,
- b) w gospodarce nie uspołecznionej,
- c) w instytucjach kościelnych,
- d) w spółkach polskich z udziałem kapitału zagranicznego,

3) pozostającym w kraju członkom rodzin pracowników zatrudnionych za granicą, na których pobierany jest zasiłek (dodatek) rodzinny, oraz innym osobom pozostającym na ich utrzymaniu,

4) dzieciom pozostającym na utrzymaniu studentów, nie uprawnionym do rekompensaty z innego tytułu.

3. Rekompensata nie przysługuje członkom rodzin, na których pobierany jest zasiłek rodzinny, oraz osobom, na które zasiłek ten nie przysługuje, ale które pozostają na utrzymaniu osób wymienionych w ust. 1 pkt 1—6, jeżeli osoby te posiadają gospodarstwo rolne o powierzchni ponad 2 ha.

§ 3. Osobami pozostającymi na utrzymaniu w rozumieniu § 2 ust. 2 i 3 są:

- 1) żony pracowników, emerytów i rencistów oraz innych osób uprawnionych do rekompensaty,
- 2) osoby uczące się w szkołach,
- 3) osoby, które nie ukończyły 19 lat lub ukończyły: mężczyźni 60 lat, kobiety 55 lat,
- 4) osoby, które ze względu na stan zdrowia są niezdolne do pracy,
- 5) osoby alimentowane przez pracowników, emerytów i rencistów lub przez inne osoby uprawnione do rekompensaty, jeżeli spełniają warunki wymienione w pkt 1—4.

§ 4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów może przyznać rekompensatę kategoriom osób nie wymienionym w § 2.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów określi zasady rekompensowania nowych cen, o których mowa w § 1, osobom zajmującym się działalnością twórczą i artystyczną, nie będącym pracownikami.

§ 6. 1. Rekompensatę dla osób wymienionych w § 2 ust. 2 wypłaca się na podstawie:

- 1) ewidencji zasiłków (dodatków) rodzinnych,
- 2) oświadczenia pracownika (innego uprawnionego) — dla osób, na które nie jest pobierany zasiłek rodzinny, a dla osób, które ze względu na stan zdrowia są niezdolne do pracy — również zaświadczenie o stanie zdrowia.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi zasady i tryb wydawania zaświadczeń o stanie zdrowia, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 7. 1. Rekompensatę dla pracownika ustala się na podstawie wynagrodzenia obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, gdyby był wykorzystany w styczniu 1982 r., z następującymi zmianami:

- 1) w podstawie wymiaru rekompensaty nie uwzględnia się:

a) wynagrodzenia i dodatków za pracę przekraczającą dobową normę czasu pracy oraz wynagrodzenia i dodatków za pracę wykonywaną w ramach dobowej normy czasu pracy, lecz przekraczającą tygodniową normę czasu pracy,

b) wynagrodzenia i dodatków za pracę w niedzielę, święto oraz w dodatkowym dniu wolnym od pracy, jeżeli praca w tych dniach stanowiła pracę w godzinach nadliczbowych,

c) dodatków za pracę w niedzielę i święto, nie stanowiącą pracy w godzinach nadliczbowych,

d) wynagrodzenia za usługi załadunkowe i wyładunkowe, wypłacane z bezosobowego funduszu plac,

e) dodatku za staż pracy,

f) dodatkowego wynagrodzenia, określonego w uchwale nr 199 Rady Ministrów z dnia 11 września 1981 r. w sprawie środków zapewniających zwiększenie wydobycia węgla kamiennego oraz innych surowców wydobywanych w kopalniach głębinowych,

2) składniki wynagrodzenia wypłacane za okresy dłuższe niż 1 miesiąc uwzględnia się w podstawie wymiaru w wysokości przeciętnej tych składników wypłaconych w okresie styczeń—grudzień 1981 r.,

3) składniki wynagrodzenia określone w stawkach miesięcznych w stałej wysokości uwzględnia się w podstawie wymiaru rekompensaty w wysokości przysługującej w grudniu 1981 r.

2. W razie gdy system wynagradzania to uzasadnia, Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może określić inne niż wymienione w ust. 1 pkt 1 składniki wynagrodzenia, których nie uwzględnia się w podstawie wymiaru rekompensaty.

§ 8. 1. Rekompensata dla pracownika z tytułu nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych objętych przydziałem kartkowym wynosi miesięcznie:

- 1) 1.400 zł — dla górników zatrudnionych w kopalniach głębinowych, pracujących pod ziemią, którzy otrzymują z tego tytułu zwiększone przydziały kartkowe typu „G”,
- 2) 900 zł — dla pracowników, którzy otrzymują zwiększone przydziały kartkowe na mięso z tytułu charakteru wykonywanej pracy lub stanu zdrowia; rekompensata w tej wysokości przysługuje również pracownikom, którzy nie otrzymują zwiększonych przydziałów kartkowych na mięso ze względu na posiadanie gospodarstwa rolnego o powierzchni przekraczającej 0,5 ha,
- 3) 750 zł — dla pracowników nie wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Rekompensata dla pracowników z tytułu nowych cen energii, opału oraz artykułów żywnościowych nie objętych przydziałem kartkowym wynosi miesięcznie w zależności od podstawy wymiaru:

Podstawa wymiaru miesięcznie zł	Wysokość rekompensaty miesięcznie zł
do 4.500	700
4.501— 6.000	600
6.001— 9.000	500
9.001—13.000	300

3. Rekompensata, o której mowa w ust. 2, nie przysługuje pracownikowi, dla którego podstawa wymiaru rekompensaty (§ 7) przekracza 13.000 zł miesięcznie.

§ 9. 1. Rekompensatę dla emeryta (rencisty) ustala się na podstawie kwoty świadczenia wypłaconego w grudniu 1981 r. ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem dodatków rodzinnych oraz dodatku z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 80 roku życia albo 75 lat — dla kombatantów.

2. Rekompensatę dla osób, którym świadczenie wypłaca się w zmniejszonej wysokości z tytułu pozostawania w zatrudnieniu, ustala się na podstawie kwoty świadczenia przyznanego, a nie świadczenia wypłacanego.

§ 10. 1. Emerytowi (renciście) przysługuje łączna rekompensata z tytułu nowych cen artykułów żywnościowych objętych przydziałem kartkowym oraz z tytułu nowych cen energii, opału oraz artykułów żywnościowych, nie objętych przydziałem kartkowym, w wysokości uzależnionej od podstawy wymiaru rekompensaty:

Podstawa wymiaru miesięcznie zł	Wysokość rekompensaty miesięcznie zł
do 4.500	1.450
4.501 do 6.000	1.350
6.001 do 9.000	1.250
9.001 do 13.000	1.050
powyżej 13.000	750

2. Emerytowi (renciście) otrzymującemu zwiększone przydziały kartkowe na mięso z tytułu stanu zdrowia przysługuje dodatkowa rekompensata w kwocie 150 zł miesięcznie.

3. Emerytowi (renciście) mieszkającemu samotnie i pobierającemu świadczenie w wysokości nie przekraczającej 4.500 zł miesięcznie przysługuje dodatkowa rekompensata z tytułu nowych cen opału i energii w wysokości 200 zł miesięcznie.

4. W razie gdy do emerytury lub renty uprawniona jest więcej niż jedna osoba, rekompensata przysługuje każdej osobie w wysokości uzależnionej od świadczenia przypadającego na danego uprawnionego.

§ 11. 1. Osobie oczekującej na przyznanie emerytury lub renty, pobierającej w uspołecznionym zakładzie pracy zaliczkę na poczet jednego z tych świadczeń, zakład pracy wypłaca zaliczkę na poczet rekompensaty według zasad określonych w § 10, przyjmując za podstawę wymiaru zaliczki wynagrodzenie zgłoszone do organu rentowego jako podstawa wymiaru emerytury lub renty.

2. Zakład pracy wypłaca również zaliczkę na poczet rekompensaty dla osób pozostających na utrzymaniu osoby, o której mowa w ust. 1, w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

3. Organ rentowy dokonuje rozliczenia zaliczek na poczet rekompensat, wypłaconych przez uspołecznione zakłady pracy dla osób, o których mowa w ust. 1 i 2, po ustaleniu prawa do świadczeń i ich wysokości.

§ 12. 1. Rekompensatę dla osób wykonujących pracę nakładczą na rzecz gospodarki uspołecznionej, zatrudnionych w systemie agencji-prowizyjnym, wykonują-

cych pracę o charakterze trwałym na podstawie umowy zlecenia — ustala się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia wypłaconego z tytułu tej pracy za okres zatrudnienia od dnia 1 stycznia 1981 r. do dnia 31 grudnia 1981 r.

2. Przy ustalaniu wysokości rekompensaty dla osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 8.

§ 13. 1. Rekompensatę dla:

- 1) osób pobierających po ustaniu stosunku pracy w uspołecznionym zakładzie pracy zasiłek macierzyński lub chorobowy,
 - 2) osób pobierających stypendia doktoranckie,
 - 3) osób pobierających stypendia sportowe
- ustala się na podstawie kwoty zasiłku (stypendium) przysługującego w pierwszym miesiącu, za który wypłaca się rekompensatę.

2. Przy ustalaniu wysokości rekompensaty dla osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 8.

3. Osoby otrzymujące stałe zasiłki z funduszu pomocy społecznej otrzymują rekompensatę na zasadach określonych w § 10.

§ 14. Rekompensatę dla:

- 1) pracownicy samotnie wychowującej dziecko i korzystającej z urlopu wychowawczego ustala się na podstawie kwoty zasiłku wychowawczego pobieranego w pierwszym miesiącu, za który wypłaca się rekompensatę, a jeżeli pracownica nie pobiera zasiłku wychowawczego — na podstawie kwoty zasiłku wychowawczego, jaki by jej przysługiwał,
- 2) osoby innej niż wymieniona w pkt 1, korzystającej z urlopu wychowawczego, wypłaca się w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

§ 15. 1. Rekompensatę dla osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5, 8, 11, 12 i 14 oraz ust. 2, wypłaca się w wysokości 1.000 zł miesięcznie, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Osobom, o których mowa w ust. 1, otrzymującym zwiększone przydziały kartkowe na mięso z tytułu stanu zdrowia, przysługuje dodatkowa rekompensata w kwocie 150 zł miesięcznie.

3. Rekompensata dla członków rodzin, na których pobierany jest zasiłek (dodatek) rodzinny, oraz dla innych osób pozostających na utrzymaniu osób wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1—6 wynosi 500 zł miesięcznie, jeżeli osoby wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1—6 posiadają gospodarstwo rolne o powierzchni powyżej 1 ha, a nie przekraczającej 2 ha.

§ 16. 1. Rekompensata przysługuje za każdy miesiąc kalendarzowy w stałej wysokości.

2. Wysokość rekompensaty ustala się ponownie:

- 1) dla pracowników — w razie indywidualnej zmiany wymiaru czasu pracy lub zmiany zakładu pracy,
- 2) dla osób wykonujących pracę nakładczą oraz osób zatrudnionych w systemie agencji-prowizyjnym — w razie zmiany zakładu pracy,
- 3) dla emerytów (rencistów) — w razie nabycia przez emeryta lub rencistę prawa do drugiego lub dalszego

świadczenia emerytalno-rentowego (również z instytucji zagranicznej), wypłacanego łącznie z już pobieranym świadczeniem.

§ 17. W razie zmiany zakładu pracy pracownikowi przysługuje rekompensata w wysokości 1.000 zł miesięcznie za pierwsze trzy miesiące pracy. Po tym okresie wysokość rekompensaty ustalana jest według zasad określonych w § 7 i 8, z tym że za podstawę wymiaru rekompensaty przyjmuje się wynagrodzenie z okresu pierwszych trzech miesięcy pracy. Jeżeli wysokość ustalonej w ten sposób rekompensaty przekracza 1.000 zł miesięcznie, pracownikowi przysługuje za pierwsze trzy miesiące pracy odpowiednie wyrównanie.

§ 18. Przepisy § 17 stosuje się odpowiednio do pracowników podejmujących pracę z dniem 1 stycznia 1982 r. lub po tej dacie oraz do osób wymienionych w § 16 ust. 2 pkt 2, a także do osób podejmujących pracę po ustaniu lub zawieszeniu prawa do emerytury lub renty.

§ 19. Minister Pracy, Plac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady zmniejszania wysokości rekompensat dla pracowników, którym na podstawie przepisów o wynagrodzeniu, przysługuje bezpłatne lub częściowo odpłatne wyżywienie.

§ 20. 1. Rekompensata nie przysługuje za miesiąc, w którym pracownikowi nie przysługiwało wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

2. Jeżeli pracownik otrzymał rekompensatę za miesiąc, w którym nie przysługiwało mu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego, nie otrzymuje rekompensaty za następny miesiąc kalendarzowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób nie będących pracownikami, dla których rekompensata ustalana jest na podstawie wynagrodzenia lub innego świadczenia.

§ 21. 1. W razie zbiegu uprawnień do rekompensaty z różnych tytułów przysługuje tylko jedna rekompensata.

2. Jeżeli osoba uprawniona do rekompensaty otrzymuje z różnych tytułów wynagrodzenia lub świadczenia, od których zależy wysokość rekompensaty, rekompensatę ustala się na podstawie łącznej kwoty zarobków albo łącznej kwoty świadczeń.

3. Pracownikowi zatrudnionemu w więcej niż jednym zakładzie pracy rekompensata przysługuje od zakładu pracy wskazanego przez pracownika. Dotyczy to również osoby wykonującej pracę nakładczą.

4. Emerytowi (renciście) pozostającemu w stosunku pracy, któremu nie zawieszono prawa do emerytury (renty), rekompensata przysługuje w wysokości ustalonej na podstawie pobieranego wynagrodzenia lub świadczenia w zależności od tego, które z nich jest wyższe.

§ 22. 1. Rekompensata wypłacana jest z góry w terminach przewidzianych dla wypłaty wynagrodzeń lub świadczeń. Pierwsza wypłata rekompensaty powinna być dokonana nie później niż do dnia 6 lutego 1982 r.

2. Jeżeli wypłata rekompensaty ze względu na niemożliwość prawidłowego obliczenia nie może być dokonana w całości w terminie, o którym mowa w ust. 1, wówczas do tego terminu należy wypłacić zaliczkę na poczet rekompensaty:

- 1) dla pracowników oraz osób, dla których rekompensatę ustala się na podstawie wynagrodzenia (świadczenia) — odpowiednio w kwocie określonej w § 8 ust. 1,
- 2) dla emerytów (rencistów) — w kwocie 4.350 zł.

§ 23. Rekompensatę wypłacają:

- 1) uspołecznione zakłady pracy:
 - a) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6, 11 i 15 oraz w § 2 ust. 1 pkt 4, jeżeli wypłaty zasiłku macierzyńskiego lub chorobowego ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokonuje zakład pracy,
 - b) osobom, które uczestniczą w szkoleniu albo wykonują prace interwencyjne w tym zakładzie, finansowane z funduszu aktywizacji zawodowej,
 - c) na osoby, na które pobierany jest w zakładzie pracy zasiłek rodzinny,
 - d) na osoby pozostające na utrzymaniu osób, o których mowa w lit. a) i b),
 - e) na osoby, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 3,
 - f) na osoby pozostające na utrzymaniu pracowników zatrudnionych w placówkach agencyjnych oraz w zakładach na zryczałtowanym rozrachunku,
- 2) Zakład Ubezpieczeń Społecznych:
 - a) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7, 12, 14 i w § 2 ust. 1 pkt 4, jeżeli zasiłek macierzyński lub chorobowy wypłacany jest przez oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz w § 2 ust. 1 pkt 6, jeżeli korzystają z urlopu wychowawczego w nie uspołecznionym zakładzie pracy,
 - b) na osoby, na które pobierany jest w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zasiłek (dodatek) rodzinny,
 - c) na osoby pozostające na utrzymaniu osób, o których mowa w lit. a),
 - d) na osoby pozostające na utrzymaniu pracowników zatrudnionych w gospodarce nie uspołecznionej, w instytucjach kościelnych i w spółkach polskich z udziałem kapitału zagranicznego,
- 3) terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego:
 - a) osobom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 13 i w § 2 ust. 2 pkt 4, oraz osobom zarejestrowanym jako poszukujące pracy, które korzystają z zasiłków wypłacanych z funduszu aktywizacji zawodowej,
 - b) na osoby pozostające na utrzymaniu osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 13,
 - c) na osoby pozostające na utrzymaniu osób zarejestrowanych jako poszukujące pracy, które korzystają z zasiłków wypłacanych z funduszu aktywizacji zawodowej,
- 4) Biuro Wypłat Rent Kolejowych — emerytom i rencistom kolejowym, a także członkom ich rodzin, na których pobierany jest dodatek rodzinny, oraz innym osobom pozostającym na ich utrzymaniu,
- 5) Państwowy Zakład Ubezpieczeń — osobom utrzymującym się ze świadczeń tego zakładu,
- 6) jednostki organizacyjne wypłacające stypendium:
 - a) studentom stypendystom, na których nie jest pobierany zasiłek (dodatek) rodzinny,

- b) osobom pobierającym stypendia sportowe,
- c) osobom pobierającym stypendia doktoranckie,
- d) na osoby, na które stypendyści określani w lit. a), b) i c) pobierają zasiłek rodzinny, oraz na osoby pozostające na utrzymaniu tych stypendystów,

7) szkoły wyższe — na dzieci studentów.

§ 24. Wartość deputatów wydawanych w naturze oraz kwoty ekwiwalentów pieniężnych za te deputaty ustala się z uwzględnieniem cen określonych w uchwale nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii.

§ 25. 1. Rekompensatę dla pracowników, wypłacaną przez uspołecznione zakłady pracy, ujmuje się w oddzielnej pozycji listy płac.

2. Rekompensata nie wchodzi do podstawy ustalania:

- 1) podatku od funduszu płac,
- 2) obciążenia na rzecz funduszu aktywizacji zawodowej,
- 3) składki na ubezpieczenia społeczne,
- 4) poszczególnych składników wynagrodzenia,
- 5) przeciętnych wynagrodzeń,
- 6) emerytur i rent, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń społecznych i socjalnych,
- 7) podatku wyrównawczego.

3. Uzyskanie rekompensaty nie ma wpływu na zakres uprawnień uzależnionych od wysokości wynagrodzeń i dochodów.

§ 26. Uspołecznione zakłady pracy wypłatą rekompensat dla osób, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1—3, 6 i 9, obciążają koszty działalności.

§ 27. 1. Wzrost wydatków związany z wypłatą rekompensat dla pracowników w organizacjach społecznych nie dotowanych z budżetu oraz w partiach politycznych i związkach zawodowych pokrywany jest ze środków finansowych tych jednostek.

2. Rekompensaty wypłacane dla członków rodzin i innych osób pozostających na utrzymaniu pracowników wyżej wymienionych organizacji podlegają rozliczeniu z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

§ 28. 1. W zakładach rzemieślniczych wykonujących rzemiosła: piekarstwo, wędliniarstwo i młynarstwo, jeżeli sprzedaż wyrobów i świadczenie usług dokonywane są po cenach ustalonych urzędowo, a rzemieślnik wypłaci pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy rekompensaty według zasad podanych w uchwale, kwoty wypłacone podlegają potrąceniu z podatku obrotowego i dochodowego.

2. W razie dokonywania w zakładzie rzemieślniczym sprzedaży (świadczenia usług) także po cenach innych niż ustalone urzędowo, potrącenie z podatków przysługuje w wysokości proporcjonalnej do udziału w ogólnym obrocie — obrotu ze sprzedaży (świadczenia usług) po cenach ustalonych urzędowo.

3. Minister Finansów określi zasady dokonywania potrąceń, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 29. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pokrywa kwoty wypłaconych rekompensat:

- 1) dla emerytów i rencistów oraz osób pozostających na ich utrzymaniu — odpowiednio ze środków funduszu emerytalnego, funduszu emerytalnego rolników, państwowego funduszu kombatanatów i więźniów obozów koncentracyjnych,
- 2) dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy, którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca zasiłek chorobowy — ze środków budżetowych przeznaczonych na te zasiłki,
- 3) osobom pobierającym świadczenia z funduszu alimentacyjnego — ze środków tego funduszu,
- 4) członkom rodzin oraz innym osobom uprawnionym, pozostającym na utrzymaniu osób wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 1 — ze środków budżetowych.

2. Państwowy Zakład Ubezpieczeń kwoty wypłaconych rekompensat dla osób, o których mowa w § 23 pkt 5, pokrywa ze środków własnych w ciężar nadwyżki odprowadzanej na dochód budżetu Państwa.

3. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Sportu wypłaca rekompensaty dla sportowców otrzymujących stypendia sportowe w ciężar środków przeznaczonych na stypendia.

§ 30. 1. Osobom pozostającym czasowo bez pracy, korzystającym z zasiłków wypłacanych z funduszu aktywizacji zawodowej, oraz osobom pozostającym na ich utrzymaniu rekompensatę wypłaca terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, w którym osoby te zarejestrowały się, jeżeli nie są one uprawnione do rekompensaty z innych tytułów wymienionych w uchwale, w ciężar środków tego funduszu.

2. Rekompensaty dla pracowników lub innych osób, które uczestniczą w szkoleniu lub wykonują prace interwencyjne w uspołecznionych zakładach pracy na podstawie przepisów o funduszu aktywizacji zawodowej, wypłacane są przez zakłady pracy, o ile pracownicy ci lub osoby pozostające na ich utrzymaniu nie są uprawnione do rekompensaty z innych tytułów, i refundowane z funduszu aktywizacji zawodowej, będącego w dyspozycji właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, który pokrywa koszty tego szkolenia lub prac interwencyjnych.

3. Osobom pobierającym zasiłki z funduszy pomocy społecznej (§ 2 ust. 1 pkt 13 oraz ust. 2 pkt 1) rekompensatę wypłacają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ze środków budżetowych przeznaczonych na opiekę społeczną.

4. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej dokona zwiększenia środków finansowych w budżetach terenowych na opiekę społeczną z przeznaczeniem na podwyższenie zasiłków okresowych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej.

§ 31. 1. Właściwi ministrowie podwyższą, w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, stawki odpłatności za żywienie zbiorowe w stołówkach studenckich i w placówkach socjalnych (żłobki, przedszkola, domy dziecka, wczasy, sanatoria, internaty, obozy, kolonie, domy opieki społecznej, zakłady opiekuńczo-wychowawcze) odpowiednio do wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywności-

wych, o których mowa w uchwale nr 23 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii, nie wyżej jednak niż wynosi kwota rekompensaty.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Finansów określi zasady podwyższenia odpłatności za żywienie zbiorowe w stołówkach i bufetach pracowniczych oraz zakładach gastronomicznych.

3. Podwyżka odpłatności nie może przekraczać w stołówkach pracowniczych 18 zł dziennie, a za całodzienną wyżywienie 30 zł dziennie.

4. W stołówkach i bufetach pracowniczych wzrost kosztów z tytułu podwyższenia cen opału, energii i gazu obciąża koszty działalności bieżącej zakładów.

5. W zakładowych domach wczasowych oraz domach Funduszu Wczasów Pracowniczych podwyższenie odpłatności nie powinno przekraczać 30 zł za 1 dzień pobytu wczasowicza.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w zakresie odpłatności dla emerytów korzystających z wczasów ulgowych oraz osób przebywających na wczasach profilaktyczno-leczniczych.

§ 32. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) skorygowania norm budżetowych na żywienie,
- 2) pokrycia skutków wzrostu kosztów działalności wynikających z określonego w uchwale wzrostu cen w

jednostkach i zakładach budżetowych oraz w innych uspołecznionych zakładach pracy utrzymywanych z budżetu.

2. Minister Finansów określi zasady postępowania w wypadkach, gdy wypłaty rekompensat na rzecz pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej w istotny sposób wpływać będą na pogorszenie wyników ekonomicznych.

§ 33. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wydawać szczegółowe wytyczne i wyjaśnienia dotyczące stosowania przepisów niniejszej uchwały.

§ 34. Upoważnia się uspołecznione zakłady pracy do udzielania z zakładowego funduszu socjalnego pomocy pracownikom, którzy w wyniku wprowadzenia podwyżek cen znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej. Dotyczy to w szczególności pracowników mających na utrzymaniu liczne rodziny oraz samotnych matek sprawujących opiekę nad dziećmi.

§ 35. Zaleca się centralnym organizacjom społecznym i spółdzielczym stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 36. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

19

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju oraz uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych.

Na podstawie art. 79 ustawy — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 90 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski z 1981 r. Nr 14, poz. 106) w § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dieta wynosi 160 zł za dobę podróży służbowej.”

§ 2. W uchwale nr 78 Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1981 r. w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych (Monitor Polski Nr 11, poz. 84) w § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dodatek za rozłąkę w wysokości 130 zł za każdy dzień pobytu w miejscowości czasowego przeniesienia (łącznie z dniami podróży w związku z rozpoczę-

ciem lub zakończeniem czasowego przeniesienia); dodatek nie przysługuje:

- a) za dni nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
- b) za okres pobytu na leczeniu w szpitalu lub w izbie chorych, w czasie którego pracownik otrzymywał bezpłatne wyżywienie,
- c) za okres urlopu wypoczynkowego,
- d) za dni zwolnień od pracy, udzielonych na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, oraz za okres niezdolności do pracy wskutek choroby, jeżeli w czasie zwolnienia od pracy lub niezdolności do pracy pracownik nie przebywał w miejscowości czasowego przeniesienia.”

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski